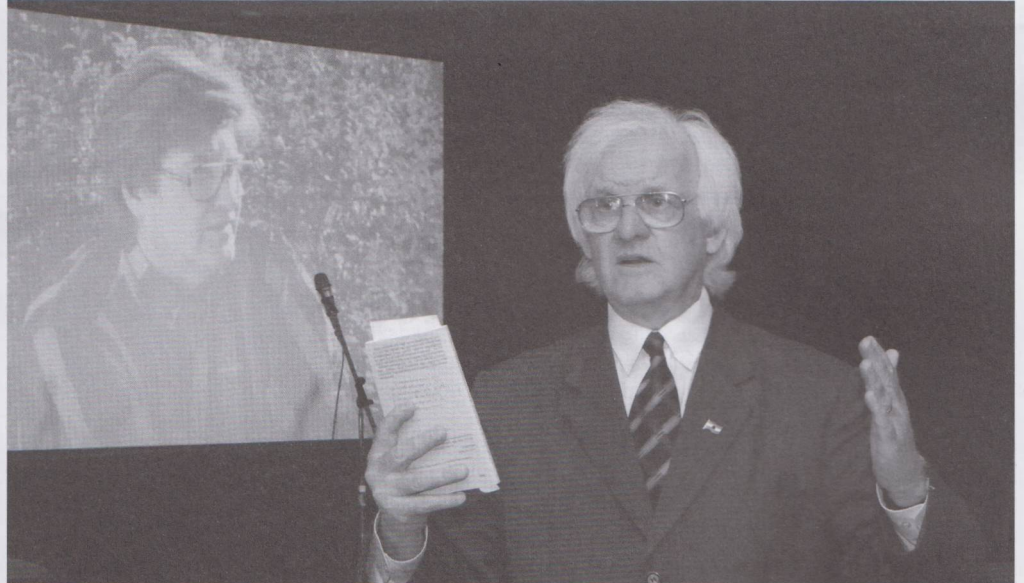

60. születésnapján Nagy Gáspárra emlékezett a város

„Egyként miénk a vox humána és az egymás kezének melegét őrzők hite. És miénk a pontos és kérlelhetetlen emlékezet fájdalmas gazdagsága is. Ott van minden felcsendülő énekhangban, verssorban... a művészetek szabad köztársaságában. Akkor ez a közösség sem juthat árvaságra.” – írja Nagy Gáspár

EGY MOZGALMAS NAP

Május 29-én sokan, sokféleképpen emlékeztek Nagy Gáspárra, aki 26 éven át élt Budakeszin. A nap a „Nagy Gazsi” labdarúgó bajnoksággal kezdődött 6 csapat részvételével. Idén is eljöttek a költő életútját

A Nagy Gáspár emléktorna eredményei (2009. május 9.)

Helyezés

1. Budakeszi I,
2. Budakeszi II,
3. Kecskemét (a Forrás című folyóirat és a KecskemétFilm közös csapata),
4. Pannonhalma,
5. Magyar Katolikus Rádió,
6. Gazsifalva (Bérbaltavár és Nagytilaj közös csapata)

Gólkirály

Rátkai Balázs (Magyar Katolikus Rádió)

Legjobb játékos

Vadász Jenő (Pannonhalma)

„szegélyező” focicsapatok, hogy a hagyománnyá nemesedő küzdelemben döntsék el, ki a legjobb. „A focit ma már – fájdalom! – inkább erőből játsszák. És könnyekkel leginkább, alattomosan kíméletlenül durván. Valahogy a tisztátalan hadonászó, tépdeseő, ütő kezeket ki kéne iktatni a football nevű játékból. Itt kérem mindent csak lábbal és fejvel lehet!” – „intette” a költő szavaival Czifra Zsuzsa a sportbizottság elnöke a torna résztvevőit.

A pályán – amint az hagyomány – hatalmas lelkesedéssel „estek egymásnak” a csapatok. Már a csoportmeccsek során kitűnt, hogy akár

csak tavaly, idén sem lesz senki, aki komolyan meg tudná szorongatni a hazaiakat. Így ismét „házi döntőre” került sor, s végül Budakeszi I csapata egy drámai csata végén, ismét itthon tartotta a kupát.

A torna után a résztvevők átvonultak a mamutfenyőkhöz, ahol a Dendrológiai Társaság tagjaival együtt elültettek egy mamut-facsemetét, így is tisztelegve a költő előtt. Egy mamutfenyő a maga sok száz esztendőre kimért idejével „ércnél maradandóbb” emlékműként szolgál majd.

A délután az Erkel Ferenc Múvelődési Központban folytatódott, ahol a Nagy Gáspár Városi

Könyvtár és a Budakeszi Kultúra Alapítvány „Jegyzéven szalmaszállal” című, Nagy Gáspár művei által ihletett fotó és képzőművészeti pályázatának eredményhirdetése várta az emlékezőket. A pályázat kiíróit is meglepte az alkotók nagy száma. Hidas Mátyas, a Budakeszi Kultúra Alapítvány kuratóriumának elnöke, aki az értékes díjakat is átadta, rövid beszédében emlékeztetett rá, hogy annak az értékrendnek, melyet Nagy Gáspár képviselt s a pályázók is magukénak tudhatnak, nemzetmentő ereje van ebben az értékvesztett világban. Szokolczay Lajos emlékező szavai után az Angara együttes és Czipott Géza produkcióját élvezhette a közönség, amely zsúfolásig megtöltötte a termet.

NÉHÁNY SZEMÉLYES SZÓ

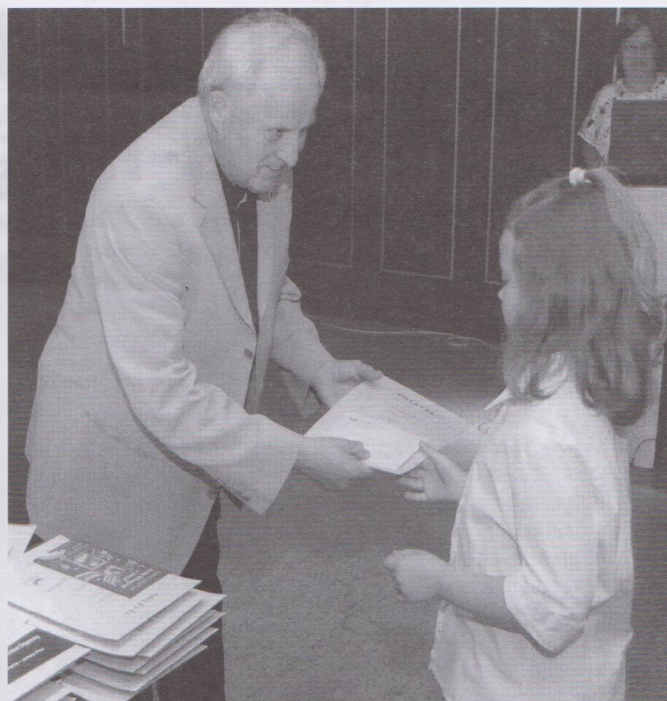
Talán kevesen tudják a városban, hogy a Hunor és a Felkeszi utca lakói voltak a „Barackos” honfoglalói. Mészner Tóni vezetésével már 1982 tájéka beindult itt egy nagy fociélet. Ha az időjárás megengedte, akkor minden vasárnap délután kergették a labdát a teniszpálya melletti grondon. Ennek a lelkes, összetartó, baráti társaságnak volt az egyik meghatározója Nagy Gazsi, mert ezen a környéken csak így hívta őt mindenki. A társaságból azóta néhányan már eltávoztak a földi életből, mások elköltöztek, újak is jöttek, de a hagyomány, a délutáni nagy csaták azóta is folynak.

Felkeszi utcai lakosként közeli kapcsolatban voltam Gazsival. Jóleső érzés volt látnom a kiállítás megnyitón Márta asszonyt és a gyerekeket: Rékát, Áront és Ritát, akik együtt cseperedtek fel a többi felkeszisi és hunoros lurkóval. Láthattam a szomszédok közül

György Kati fotográfust, ahogy simogató szeretettel paszpartuzta a megnyitás előtt Gazsi általa fotózott portréját és ott volt a széksorok között a többi szomszéd, Kováts Margó, Szalóki Ildikó, Beliczay Négyi és Zsófi, a Dudits házaspár, és Szemereki Zoli.

Nagyon szép délután, nagyon szép nap volt! Gazsi, azt hiszem, Neked is tetszett...

hj

„Jegyzéven szalmaszállal”

A beérkezett pályaművek száma 166 darab, ebből fotó 33, képzőművészeti alkotás 133. A pályázók száma 100 fő, Budakesziről 58 alkotó, a többi település: Alsóörs, Budapest, Csorna, Debrecen, Dunakeszi, Dusnok, Gödöllő, Győr, Győrújbarát, Hódmezővásárhely, Leányfalu, Martonvásár,

Nagykovácsi, Nyíregyháza, Páty, Petőfibánya, Pilisszentiván, Rábacsécsény, Ráckeve, Sopron, Székesfehérvár, Szekszárd, Szomor, Telki, Vasvár, Veszprém, Zsámbék, Vatikán.

Képzőművészet, gyermek kategória, 12 év alatt

I. díj Szabó Hermina (Budakeszi)
II. díj Báder Fanni (Páty)
III. díj Orbán Sára (Páty)

Képzőművészet, középiskolás kategória, 12-18 év között

I. díj nem lett kiadva.
II. díj Dévényi-Győrffy Előd (Budakeszi)
III. díj megosztva: Varga Fanni (Győrújbarát), Dévényi-Győrffy Imola (Budakeszi)

Képzőművészet, felnőtt kategória, 18 év felett

I. díj Neszmélyi Réka (Telki)
II. díj Dévényi János (Budakeszi)

III. díj Bucsányi Endre (Szekszárd) Fotók, felnőtt kategória, 16 év felett

I. díj Bartók Andrásné (Leányfalu)
II. díj Felmann József (Budakeszi)
III. díj Varga Hajnalka (Rábacsécsény)

A beküldött pályaműveket az érdeklődők megtekinthetik a Nagy Gáspár Városi Könyvtár honlapján: <http://www.ngvk.hu/drupal/index.php?q=palyazat>

Lapádi gyerekek Budakeszin

2009. április 17-én a Bojtár Táncegyüttes és a Kertész Táncegyüttes meghívására érkezett Magyarországra a Magyarlapádi Hagyományörző Táncsoport. Ezzel kezdetét vette a közös táncolásokban, mulatózásokban és felejthetetlen élményekben gazdag 3 napos együttlét.

Péntek este Budakeszin a Széchenyi általános iskolában táncpróbánkban fogadtuk az ifjú táncosokat és zenekarukat, akik betekintést nyerhettek próbánk menetébe, hangulatába és a bátrabbak beállhattak a mezőségi tánc tanításba is. Ezt követte egy lapádi karikázó melyet a vendég lányok tanítottak be nekünk „hazaiaknak”. Szerencsére hamar ráértünk az új tánc lépésekre illetve az egyeseknek már ismerősen csengő népdalszövegekre, ami biztosította a vidám és fesztelen hangulatot.

Az este záróakordjaként egy magyarlapádi táncrend következett, mely során mi buda-

keszkiek is megcsillogtathattuk tánc tudásunkat.

Másnap délelőtt kezdődött el az igazán komoly munka. Bánffy Farkas a vendég táncsoport vezetője magyarlapádi fiú ill. páros táncokra okított bennünket. Ezek sokunknak már egészen ismerősek voltak, hiszen egyik nyári tréningtáborunk alkalmával Farkas segítségével már megismerkedhettünk az alapjaikkal. Tehát itt volt az idő ezek felelevenítésére és továbbfejlesztésére. A szokatlanul meleg idő ellenére ez senkinek sem jelentett akadályt, hiszen a szervező-segítő szülők jóvoltából az előtérben a megfáradt táncosokat hideg ital és gyümölcsláta várta. A táncolással töltött órák dacára a fiúknak még egy közös focimeccse is maradt erejük.

Azonban a szombati nap ezzel még korántsem ért véget, hiszen este 8 órakor a Rojtos együttes tánc házában a kb. 30 fős táncsoport egy fél óras előadást tartott, melyben saját táncait és hagyományait látványos népviselet-

ben mutatta be a nagyerdeműnek. A bemutató a várakozásoknak megfelelően hatalmas sikert aratott, így már semmi sem szabhatott gátat az önfeledt vígadalomnak, ami sokak esetében egészen hajnalig eltartott...

Vasárnap délután egy közös fagyizás keretében köszönt el egymástól a két táncsoport, remélve a mihamarabbi viszontlátást...

Pataki Sára